

situationer, presses der mange problemer ind i vort lands nationale arbejde; og det må da af sig selv blive sådan, at antallet af sager, der forudsætter en samling af kræfterne, må være i vækst.

Vi behøver jo ikke af den grund frygte, at vi skal miste noget af den skærpelse af vilje- og handlekraft, der undertiden vokser frem gennem meningsbrydninger.

Netop fordi kravet om samvirke øges gennem begivenhederne ude i den store verden, tager vi det som et godt varsel, at folketinget begynder sit arbejde i det nye folketingsår med at manifestere en uforbeholden enig tillid til og hengivenhed for vort statsoverhoved, Hans Majestæt kong Frederik den Niende.

Så længe vi betragter denne enighed som noget helt selvfølgeligt, tør vi tro, at der er vilje til at lade vort lands vitale interesser være grundlag for arbejdet i det danske folketing, og så længe har vi også råd til at lade de forskellige anskuelser få den plads, der tilkommer dem, og øve deres indflydelse gennem forhandlingerne.

Vi benytter den givne lejlighed til at bringe tronfølgeren Hendes kongelige Højhed prinsesse Margrethe vor hjerteligste hilsen i anledning af tronfølgerens indtræden i statsrådet, og vi håber og tror, at det må være begyndelsen til en gerning til lykke og velsignelse for vort kongehus og vort land.

I visheden om, at jeg i min velkomst og tak har talt på hele tingets vegne, udbringer jeg da et nifoldigt leve for Deres Majestæter Kongen og Dronningen og for Hendes kongelige Højhed prinsesse Margrethe.

Forsamlingen besvarede formandens opfordring med et nifoldigt hurra, hvorefter orkestret spillede „Kong Christian stod ved højen mast“.

Kongen udtalte derpå:

For de venlige ord, folketingets formand i sin velkomsthilsen rettede til dronningen, tronfølgeren og mig, udtaler jeg vor hjerteligste tak.

Medens dronningen og jeg tidligere har deltaget i den højtidelige åbning af folketingsåret, er det første gang, vor ældste datter, tronfølgeren, mødes officielt med folkerepræsentationens kvinder og mænd.

Jeg udtaler håbet om, at hun i den gerning, hun efter vor statsskik nu har påbegyndt, vil blive mødt med den samme tillid og hengivenhed, som altid er blevet vist mig, og jeg er sikker på, at hun vil gøre sig fortjent dertil.

I det internationale arbejde til fremme af fred og forståelse mellem folkene må også vort land være sig sit ansvar bevidst og efter evne yde sit bidrag dertil.

Inden for vore egne grænser foreligger store spørgsmål, der kræver afklaring. Under folkestyret kan ingen enkelt gruppe vente at se spørgsmålene ensidigt løst efter sine synspunkter; gennem brydning mellem meninger og anskuelser påhviler det folketinget at finde frem til sådanne løsninger, der vil være vort samfund til gavn.

Jeg slutter med at udtale alle mine bedste ønsker for det arbejde, folketinget påbegynder i dag, og beder Dem sammen med mig udbringe et trefoldigt leve for vort fædreland:

Danmark leve!

Kongens opfordring besvaredes med et trefoldigt hurra, og orkestret spillede „Der er et yndigt land“.